

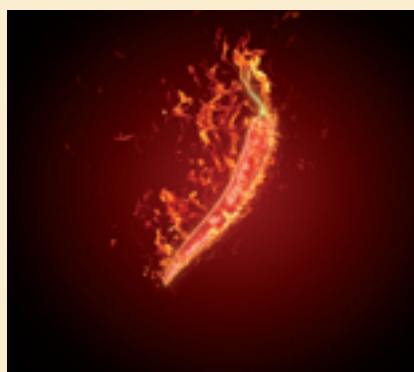
Werken met passie

Je kunt altijd en overal werken

TEKST ANNELIES WIJNEN FOTOGRAFIE BPMEDIA+DESIGN

“Steeds minder mensen hebben een langdurig dienstverband bij dezelfde werkgever. De arbeidsvoorwaarden zijn bij veel bedrijven min of meer vergelijkbaar en binden mensen niet langer aan een bedrijf. De huidige werknemer wil optimaal kunnen doorgroeien en dat gaat vaak beter als hij met regelmaat van werkgever wisselt. Hiermee komt de loyaliteit van de werknemer niet meer op de eerste plaats en dat is voor ondernemers niet altijd prettig. “Loyaliteit staat niet gelijk aan arbeidsprestatie”, zegt Boekestein. “Het gaat om een gelijkwaardige verhouding, waarbij de werknemer meer verantwoordelijk is gemaakt voor zijn bijdrage of prestatie. Het is veel meer van belang dat de sfeer in het bedrijf goed is, dat men elkaar met respect behandelt, of een werknemer zelfstandig kan handelen en zijn verantwoordelijkheid hiervoor zelf neemt. In zo’n context zal een medewerker gedurende het (korte) dienstverband zich toch met hart en ziel inzetten voor het bedrijf en daarna weer naar de volgende uitdaging vertrekken.”

Deze maatschappelijke trend is enkele jaren geleden al ingezet bij een aantal branches. Wel rijst de vraag: kan iedere werknemer dat aan? “In Nederland zijn we in een transitie van een producerende economie naar een overwegend dienstverlenende economie. De dienstverlening leent zich heel goed voor deze nieuwe vorm van werken”, zegt hij. Dat er een categorie beroepen op de oude manier blijft werken, realiseert hij zich, maar dit neemt tegelijkertijd niet weg dat technologische ontwikkelingen gewoon doorgaan. Een goed voorbeeld hiervan is te zien in

de gezondheidszorg, waar in een experimentele fase per computer op grote afstand operaties worden uitgevoerd. Maar ook dichterbij huis liggen de voorbeelden voor het oprapen. Wie had er bijvoorbeeld twintig jaar geleden e-mail?

De technische middelen zijn er, dus worden ze ingezet.

En het einde is nog lang niet in zicht.

Nieuwe werken

Het nieuwe werken heeft vooral een vlucht genomen binnen kennisberoepen. Mensen maken gebruik van telewerken, flexibel werken of werken als ZZP'er (zelfstandige zonder personeel). Het belangrijkste uitgangspunt is dat je altijd en overal kunt werken en dat de traditionele arbeidsovereenkomst steeds minder de basis vormt waarop je werkt. Dat betekent dat ieder mens meer verantwoordelijk wordt voor zijn eigen leven en het leveren van een eigen bijdrage daaraan. “De huidige samenleving is zo ingericht dat werknemers

nog goed beschermd zijn. Hierdoor is het voor een werkgever vaak lastig om de arbeidsovereenkomst te beëindigen. Ondanks dat het nieuwe kabinet de hervorming van het ontslagrecht niet wil aanpakken, is het onvermijdelijk dat dit op termijn toch gebeurt. In voorkomende gevallen moeten mensen bereid zijn om ander werk te doen. We zullen langer (moeten) doorwerken dan dat we nu doen en ook op andere momenten. Uiteindelijk heb je minder handjes nodig om het werk te doen en ook in de productieomgeving ontstaat meer hoogwaardig kenniswerk”, zegt Boekestein. Om te zorgen dat deze ontwikkeling optimaal bijdraagt aan de economie zijn enkele aanpassingen in het huidige systeem een vereiste:

- Het onderwijs is hierop niet berekend, omdat scholen vooral zijn gericht op de gemiddelde leerling die zo snel mogelijk met een diploma van school moet. Dit heeft meer te maken met de eigen profilering van de school en het managen van geldstromen, dan het optimaal stimuleren van talenten.
- Het belang van permanente scholing is groot, omdat mensen langer blijven werken. Zowel werkgevers als werknemers hebben hier een verantwoordelijkheid in.
- Mensen worden op hun bijdrage afge-rekend, daarvoor is vereenvoudiging van het ontslagrecht dringend noodzakelijk.
- Een sociale zekerheid die streng is qua toetreding, kort van duur maar royaal qua niveau van uitkering. Iemand die echt niet kan, mag rekenen op de solidariteit van de samenleving.

Wie vindt nog zijn baan voor het leven direct als hij vanuit school- of collegebanken aan de slag gaat? Hoeveel mensen vieren straks nog een veertigjarig jubileum bij dezelfde baas? Hoe vaak ben jij de afgelopen jaren van baan gewisseld? Allemaal vragen die aangeven dat de huidige arbeidsverhoudingen niet meer te vergelijken zijn met de arbeidsmoraal van onze voorouders. "Er is een kloof ontstaan tussen de passie van de werkgever/ondernemer enerzijds en de loyaliteit van de werknemer anderzijds", aldus Jan Boekestein, directeur Intervicis Consult.

Rol overheid

Als mensen zich veel langer en meer individueel ontwikkelen, zullen overheid en bedrijven mee moeten veranderen. Zij zullen werknemers meer mogelijkheden moeten bieden. De overheid legt zich meer toe op het faciliteren en bemoeit zich alleen met de zaken die anders niet functioneren. Het gaat hierbij om sociale zekerheid (vangnet), veiligheid, onderwijs, gezondheidszorg, infrastructuur, sport en cultuur. Deze zaken vereisen dan wel een hoog voorzieningenniveau.

De vraag die rest, is: hoe houden we het leuk? Het nieuwe werken biedt mensen de mogelijkheid om met meer passie te werken. Passie is de belangrijkste voedingsbodem voor goede arbeidsprestaties en geeft voldoening. Deelname aan het arbeidsproces is niet langer een fase, maar blijft samen met permanent onderwijs een rol spelen in ons leven. De verhoudingen kunnen in de loop der jaren veranderen, maar zij blijven naast elkaar optrekken. In deze nieuwe werkomgeving zullen mensen vaker van baan of werkgever wisselen om zichzelf beter te kunnen ontplooiën. Andere impulsen zorgen steeds weer voor terugkerende passie. "Je kunt altijd en overal werken", zegt Boekestein. "Bedrijven, die in staat zijn om goeie mensen aan zich te binnen zijn de winnaars." Aan hen de schone taak om loyaliteit een nieuw elan te geven, waarbij de passie van de werkgever wordt verbonden aan de passie van de werknemer.

Meer informatie:
www.intervicis.nl

